

godt, og som er dygtig og kompetent, siger, at han ikke kan give patienterne medicinen, fordi der mangler penge.

Det er ikke kaffe, der er brug for, men det er handling, det er penge til patienterne, det er medicin til patienterne. Det andet er flotte ord, der ikke duer. Nu er ministeren blevet minister, og nu er det altså ikke bare flotte ord, nu er det fakta.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Winther: Jeg synes ikke, det er rimeligt, at vi i Folketinget diskuterer budgetforhandlingen på et konkret sygehus i Danmark på baggrund af en forside fra en af landsaviserne. Vi har haft forhandlinger om, hvorledes tingene skal lægges til rette for år 2001. Vi har meldt nogle visioner ud om, hvilken sundhedspolitik vi vil føre, som strækker sig ud over enkeltpatienter og enkeltsager, altså nogle visioner hvor det er tanken at føre det danske sundhedsvæsen videre frem med henblik på at styrke borgernes tillid til det danske sygehusvæsen. Hver eneste af de ideer, der er lagt frem, hver eneste af de visioner, vi har taget op, er det tanken, at vi vil realisere én efter én. Og den første, vi er på vej med, er at sikre, at patienter med livstruende sygdom får et reelt behandlingstilbud enten her i landet eller i udlandet. På det punkt vil det første konkrete udspil komme.

Jeg vil bare sige, at vi er opmærksomme på medicinforbruget. Det vil vi samle op på. Det skal vi have med i de kommende forhandlinger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Som det blev sagt ved indledningen, er der indtegnet fem hovedspørgere i spørgetimen i dag, og jeg vil gerne disponere efter, at alle fem hovedspørgere får mulighed for at komme til inden for den tidsramme, vi har til rådighed. Derfor vil antallet af medspørgere fra nu af være maksimalt tre.

Den næste hovedspørger er hr. Preben Rudiengaard.

Spm. nr. US 31

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne have lov til at stille ministeren nogle spørgsmål vedrørende den uenighed og de

kompetencestridigheder, som man ifølge pressen har kunnet læse, der har været omkring Embedslægeinstitutionen for Århus Amt.

Efter min vurdering er sagen i bund og grund en faglig sag, og det faglige går på, hvad det er, der indgår i en embedslæges tilsynsforpligtelse. Derfor vil jeg spørge ministeren direkte, om en embedslæge, som kommer ud på et plejehjem, kun skal vurdere behandling og pleje og fuldstændig skal lade hånt om omsorg. Det er den ene af de ting, jeg vil tillade mig at spørge ministeren om.

Samtidig vil jeg spørge ministeren, om embedslægen ikke er pligtig til at foretage en holistisk vurdering af det samlede plejehjem.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Til hr. Preben Rudiengaard: Jeg har også læst aviser, og jeg har også lagt mærke til, at der er planlagt en ændring i tilrettelæggelsen af arbejdet i embedslægeinstitutionen. Det kan ikke være ministerens opgave at tilrettelægge arbejdet for hvert enkelt menneske hverken i embedslægeinstitutionen eller i det danske sygehusvæsen, men jeg har noteret mig, at Sundhedsstyrelsen sammen med Sundhedsministeriet har sat den sag i bero. Det synes jeg er en god idé.

Hr. Preben Rudiengaard rejser spørgsmålet: Hvilke funktioner skal ligge i tilsynet af vore plejehjem fremover? Der er regeringen netop ved at færdiggøre et samlet forslag, der går ind og vurderer de enkelte elementer, der bør være i en sådan tilsynsfunktion. Jeg har lagt frem, at jeg synes, det var en interessant model i regeringens afsluttende overvejelser at vurdere, om ikke man skulle placere ansvaret for denne tilsynsfunktion hos embedslægen og gøre det på en sådan måde, at det, man får indsigt i under et sådant plejehjemsbesøg, naturligvis skal med i sådan en samlet rapport. Men det er én model ved siden af andre.

En anden model kunne være, at det var noget, som kommunen fortsat selv havde ansvaret for. Det er vigtigt for mig med den holistiske eller delfunktionelle tilsynsfunktion, at de ældre kan føle tryghed, pårørende kan føle tryghed, men også at de medarbejdere, som slider ude på plejehjemmene daglig, kan få tillid til, at den tilsynsfunktion, der tilrettelægges, har det ene mål at sikre en god kvalitet og en god omsorg for vore ældre.

Jeg går efter, at den funktion, socialministeren og jeg nu får snakket færdig og får lagt frem i re-